

عنوان مقاله:

بررسی ماهیت قواعد عمومی عقود اذنی در نظام حقوقی ایران و فقه شافعیه

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات حقوقی آزاد، دوره 14، شماره 51 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

سیامک ایرانی - دانشجوی دکتری تخصصی حقوق خصوصی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران.

رضا رنجیر الوار علیا - استادیار حقوق خصوصی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: عقود اذنی یکی از پرکاربردترین قراردادهایی هستند که افراد در طول زندگی خود استفاده می نمایند. بر همین اساس، در غالب کتب فقهی و حقوقی مصادیق عقد اذنی به طور جداگانه و به تفصیل مورد بررسی قرار گرفته است. مصادیق عقد اذنی علی‌رغم تفاوت‌هایی که با یکدیگر دارند، تابع یکسری احکام و قواعد مشترک می باشند. روش‌شناسی: پژوهش حاضر با روش تحلیلی - توصیفی انجام شده است. یافته‌ها و نتایج: با بررسی‌های صورت گرفته موارد ذیل را می‌توان به عنوان قواعد عمومی عقود اذنی احصا نمود: امانی بودن ماذون در عقود اذنی، جایز بودن عقود اذنی، امکان سلب حق فسخ طرفین در عقود اذنی، رضایی بودن عقود اذنی، انحلال عقد اذنی در صورت فوت، جنون و سفه هر یک از طرفین در مواردی که رشد معتبر است.

کلمات کلیدی:

عقد اذنی، قواعد عمومی، جواز، حق فسخ، انحلال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1278553>

